

'n Kroezeboom

Meestentieds dreg hee vol trots
de blare dee de weend verdreg
ze zwaait de hele zommer oew
too, langs oew lange levensweg
De zonne schient d'r daangs op los
en snachens gif de moan
As 't helder is 'n glimlach too
d'n kroezeboom bevloang
hee hef zien sporen wal verdeend
zien armen oet'espreid
vuur wee d'r onder rusten wol
Of zien verdreet verschreit.
En as de blaar verkleurd en daalt
Zien armen kaal verstrekt
Verstokt, verstieft as boezeweend
De kroeze met snee bedekt
Dan steet hee doar op 't kale laand
verstild, verlangend noar 't veurbiej
woar alles wier is zoas 't was
de leu wier rust veendt en verbliejdt

Zwier Kremer